

Reuerendi Patris. F. Jeronymi Sano
narole de Ferf. ordinis predica-
torum expositio in ps.

◎卷之三

○序

○目錄

○正文

Conserendi patris, s. Jeronymi Savonarole de serf. ordinis predicatorum
expositio in psalmus. L. dum erat in vinculis.

Miserere ego omniū auxilio destitutus. Qui celum terrāq; offendi. Quo ibo? quo me vertam? ad quem fugiam? quis mei miserebitur? Ad celum oculos levare nō audeo: q̄ ei graniter peccavi, in terra refugium nō inuenio: quia ei scandalum fui. quid igitur faciat? desperabo: absit. misericors est deus. pius est salvator meus. solus igitur deus refugium meum: ipse nō despiciet opus suū: non repellit imaginē suam. Ad te igit̄ p̄iissime deus tristis ac merens venio: qm̄ tu solus spes mea: tu solus refugium meū. Quid autem dicam tibi oculos eleuare non audeam? Verba doloris effundam: Misericordiam tuam implorabo: Dicam.

Miserere mei deus s̄m magnā misericordiā tuā.
Deus qui lucem habitas inaccessibilez: Deus abscondiūs: qui oculis corporeis videri nō potes: nec intellectu creato cōprehendi: nec lingua hominū (sc̄i angeloz explicari). Deus meus te incōprehensibile quero: te ineffabilez inuoco). Quicqd es: qui ubiqz es. Scio enim te summā esse rem. Si tñ es res: et nō potius omniū rex causa: si tñ et causa non. n. inuenio nomē: quō tuam ineffabilem maiestatem noiare queam. Deus in quā qui es quicqd in te est. tu es. n. ipsa sapientia tua: bonitas tua: potētia tua: et summa felicitas tua. Lū itaqz sis misericors quid es nisi ipsa misericordia: quid autē suis ego nisi ipsa miseria: ecce ergo o misericordia deus ecce miseria corā te: quid facies o misericordia: certe opus tuu. Nūquid poteris recedere a natura tua: Et qd opus tuū: miseriā tollere: hoīes miseros sublenare: Ergo M ISE RE RE ME J DE US. Deus inquā misericordia tolle miseriā meaz: Tolle pctā mea: et. n. sunt summa miseria mea. Sublenia me miserū: ostēde in me opus tuu: Exerce in me virtutē tuā. Abyssus abyssuz inuocat: abyssus miserie inuocat abyssum misericordie. Abyssus peccatoz inuocat abyssum gratiaruz: Maior est abyssus misericordie q̄ abyssus miserie. Absorbeat ergo abyssus abyssuz. Absorbeat abyssus misericordie abyssuz miserie. M ISE RE RE ME J DE US SE. M. M. I. L. Non s̄m misericordiā hoīum: que parua est. Sed s̄m tuā: que magna est: que immēsa est: que incōprehensibilis est: Que oīa pctā in immēsum excedit: Scdm illam magnā misericordiā tuam: qua sic dilexisti mundū: vt filiū tuum vnigenitum dares: Que maior misericordia esse pōt: que maior charitas: Quis desperare pōt: quis nō p̄fidere: Deus factus est hō: et pro hoībus crucifixus est. Misericordia ergo deus s̄m hanc misericordiā tuam: Qua filiū tuū pro nobis tradidisti: qua per ipm pctā mundi abstulisti: qua per crucē eius oēs hoīes illuminasti: qua ea que in celis: et que in terris per ipm instaurasti: lava me dñe ī sanguine eius: Illumina me ī humilitate eius: instaura me ī resurrectiōe eius. M ISE RE RE. M. D. Nō s̄m paruā misericordiā tuā. Darua. n. misa tua est cū hoīes a corporalibus miserijs sublenas. Magna at qn̄ pctā dimittis: et hoīes per grāz tuaz sup altitudinē terre substolis. Ita dñe miserere mei s̄m magnā misiam tuā: vt me ad te queras: vt pctā mea deleas: vt p̄ grām tuā me iustifices.

Et sum multitudinem miserationum tuarum dele iniquitatem meam.

Cad misericordia tua dene est habundantia pietatis tue:qua miseris pie respicis: miserationes autem tue sunt opera et processus misericordie tue. Venit maria magdalena ad pedes tuos bone iesu: Zacheus eum lauit: capillis abstesit indulsi*sti* ei: et in pace eam remisisti. hec una miseratio tua dene. ¶ Detrus negauit et cum ira meo detestatus est te: resperisti eum: amare fleuit: indulsi*sti* ei. Et principes apostolorum eu*ze* confirmasti: hec ite*x* miseratio tua dene. Latro in cruce vnuco verbo saluatus est. ¶ Paulus in psequuntur feruore vocatus statim spiritu sancto repletus est. Ne sunt miserationes tue dene. Deficit omne tupus: si omnis miserationes tuas numerare vellem. Quot*n*i*usti* tot miserationes. Nullus gloriari potest in se metipso. Venerab*o* omnis iusti siue in celo siue in terra: et interrogemus eos coram te. An in virtute sua salvi facti sint: certe omnis uno corde: uno ore redi*bunt*. Non nobis dene non nobis: sed nomini tuo da gloriam: sup misericordia tua. et veritate tua. Accen*ui* in gladio suo possederunt terram: et brachium eorum non saluauit eos: sed dextera tua et brachium tuum. Et illuminatio vultus tui: quoniam complacuisti in eis. i.e. non ex meritis eorum: non ex operibus saluati sunt: Ne quis gloriari possit: sed quod ita placu*isti* est coram te: quod et expressius de se propheteta dixit. Cum ait saluum me fecit: quoniam voluit me: cum itaque tu sis idem deus: apud quem non est transmutatio. nec vicissitudinis obtinbratio: et nos creature tue sicut et patres nostri: qui ex occupacione nati sunt peccatores sicut et nos: unusque sit mediator dei et hominum christus iesus: qui manet in eternum. Cur miserationes tuas non effundis super nos: quemadmodum et effundisti super patres nostros: an oblitus es nostri: annos soli petores: an non pro nobis mortuus est christus: An nulle amplius super sunt misericordie? Dene deus noster te rogo: te obsecro: Dele iniquitatē meam sum multitudinem miserationū tuarum. Nam multe et infinite sunt miserationes tue: Una mibi sufficit: ut videlicet sum multitudinem miserationū tuarum deleas iniquitatē meam: ut sicut inumerabiles peccatores traxisti: suscepisti: et iustos reddidisti. Ita me trahere: suscipe: et iustus per gratiam tuam reddere digneris: sum ergo multitudinem miserationū tuarum. **DELE IA JUE. Absterge cor meum: ut omni iniquitate delecta ac omni inuiditiae expulsa fiat sicut tabula mundata: in qua datus dei legem caritatis scribat: cum qua habitare nulla potest iniquitas.**

Amplia lana me ab iniqtate mea et a pctō meo mūda me.

Confateor dene semel delesti iniqutatem meā. Delesti ite*x*: lauasti me milies. Ad hunc lana me ab iniqutate mea: quod iterum cecidi: Nunquid ad certum numerum parcis homini peccatori? Qui petro interrogatus. quotiens peccabit in me frater meus et dimittam ei septies? R^undisti non dico tibi septies: sed et septuagies septies: numerū finitū pro omnis infinito accipiens. Nunquid ergo indulgentia superaberis ab homine? Nam ne maior deus homine: non melior homine: quoniam deus magnus denss. Et vniuersa vanitas oīis homo vniuersis: et solus deus bonus: omnis autem homo mendax. nonne tradidisti? Quacumque die ingeminerit pector: omnes iniqutatū eius non recordabor? Ecce ego pector ingemisco: quod corrupte sunt cicatrices mee a facie insipietie mee: Misericactus sum et curuatus sum usque in fine. Tota die pectoratus ingredior ad te. Apro-

fictus sum et humiliatus sum valde. rugio a gemitu cordis. dñe ante te omne de siderium meū: et gemitus meus ad te nō est absconditus cor meum perturbatum est in me dereliquit me virtus mea. et lumen oculorum meorum et ipm nō est meum. Cur ergo dñe nō deles iniquitatē meā. Et si iam delesti eaz. Scdm mul. m. tu. am. l. me ab in. m. adhuc enim imperfecte mundatus sum: p̄fice opus tuū: Colle culpā vniuersam tolle reatū: adauge lumen: accēde cor meum charitate tua: expelle timorē: q̄r pfecta charitas foras mittit timorē. Amor mundi: amor carnis: amor glorie: amor p̄prius: prorsus a me recedat: Amplius (et magis) ac magis. **L A V A M. A B. J I A. M.** Qua p̄ primū peccani. **E L A. P D. M.** quo deū offendī. **M U N D A M E.** Ut nō solum culpas et reatū: sed etiā pctōrum somitem deleas. **L A V A M E.** Inq̄ aqua gratiarum tuarum: Aquar: de qua qui biberint non sitiet in eternū. Sed fiet in eo sōis aque salientis in vitā eterna. **L a u a** me aqua lachrymas mearum: lana me aqua scripturarum tuarū: vt inter eos cōnumerari ualeam: Omibus diristi iam vos mundi estis ppter sermonem meum.

Quoniam iniquitatē meam ego cognosco: et peccatum meum contra me est semper.

CQuāvis. n. ex intuitu misericordie tue: et miserationū tuarum dñe fiducialiter ad te confugiam. Non tñ venio sicut pharisens: qui sanctus apud se orabat: imo se ipsum laudabat. Et p̄ primū suū despiciebat: s̄c sicut publicanus: qui nec audebat ad celū oculos leuare. **Q U O J A J. J I A J. M. E. L O.** Dum enim pctā mea p̄eso: nō audeo sursum oculos leuare: s̄c cū publicano humiliatus dico: Deus p̄pitius esto mibi peccatori: nāz inter spē et metū anima mea fluctuat: et modo timore peccatorum: que in me cognosco despero: Adodo spe misericordie tue subleuor. Verū q̄r maior est misericordia tua: q̄r miseria mea: semp in te dñe sperabo. et misericordias tuas in eternū cantabo. **S c i o . n. q̄ non vis mortē p̄tōris:** s̄c vt conuertatur: s̄c vt iniquitatē suam cognoscat: sed vt peccatum deserat: et ad te veniat: et uiuat Deus meus da mibi: vt in te uiuam. **Q U O. J I A J. M. E. L O G.** Scio enim q̄ granis sit: q̄ multa q̄ pernitirosa. Nō ignorō eam: non abscondō: s̄c eā ante oculos meos fistō: vt lauē eam lachrymis: vt cōfitear aduersum me in iustitiā meam dño: nā **E L P D E L L A. M E.** quo sup̄be contra te egi. **L O I A T R A M. E S T S.** Ideo p̄tra me: q̄r q̄ te peccavi. vere q̄ me: q̄r p̄tra aiam meam: q̄r aī iudicem semp me accusat: q̄r semp et ubiq̄z me dānat: et adeo q̄ me: vt sit semp corā me opponēs se mibi. ne ad te mea trāseat oīo: vt a me tollat mīaz tuā: vt eā ipeditat: ne ad me transire possit: Ideo cōtremisco: iō ingemisco: iō misericordiā tuā iplozo: sicut ergo dñe tu mibi donasti cognoscere iniquitatē meā: et flere pctū meū: ita p̄fice p̄tritionē meam: iple p̄fessionē meā: pduc ad finē satisfactionē meam: Omne enim datū optimū. Et omne donū pfectū de sursum est descēdes a te p̄re luminū

Tibi soli peccavi et malum coraz te feci: vt iustificeris. in sermonibus tuis et vincas cum iudicaris.

Claimum tibi soli peccavi: q̄r mibi p̄cepisti: vt diligenter te pp̄te: et creaturā amorem ad te referre: Ego aut̄ dilexi creaturā magis q̄ te: diligens pp̄ se. Quid est aut̄ peccare nisi amore inherere creature pp̄ se: qd aut̄ hoc nisi facere p̄tra te: certe qui amat creaturā pp̄ se: facit creaturā. Deū suū. ego itaq̄z tibi soli peccavi:

qz creaturam dñm meū p̄stitui: abfeci ergo te: z tibi soli iniuriam feci. Nō enim
contra aliquid creaturā peccavi: si finē meū in re creata p̄stitui: qz nō mihi preceptū
fuit: vt aliquā creaturā diligenter p̄p se. Si enim mībi mādass̄es: vt angelus solū
p̄p se amarē: z ego pecunia p̄p se dilexissem utiqz angelo peccassem: at cū tu/sos
lus diligēdus p̄p sis te: z creatura amāda sit in te z ad te: equidē tibi soli peccavi
qñ p̄p se creaturā amavi: s̄ qd̄ deterius est. ET AD L.O.L. f. Non enim eru-
bui peccare corā te. O deus quot pctā cōmisi corā te: que nullo pacto coraz ho-
bus perpetrassem: imo que nullo modo hoies scire voluissem: timui magis ho-
mines q̄ te: qz cecus eram z cecitatē amabā ideo nec videbā: nec cōsiderabā te:
oculos solum carnis habebā: ideo solū hoies: qui caro sunt: cernebā: eosqz time-
bam: Aerū tu oia pctā mea intuebaris: z enumerabas ea: ideo nec ea celare tibi:
nec tergiuersari: nec fugere a facie tua potero. Quo ibo a spiritu tuo: z quo a fas-
cie tua fugiam: quid igitur faciā: quo me uertā: quem inueniā defensorē: quē ob-
secro: nisi te deus mens: Quis adeo bonus: quis ita pius: quis taz misericors:
qui pietate (oēs creature incōprehensibiliter superas: tibi enī propriū est mi-
sereri z parcere: qui oipotentiā tuā) maxime parcendo z miserando manifestas
fateor dñe tibi soli peccavi: z maluz corā te feci: miserere mei: z oipotentiā tuam
manifesta in me. ET IVA. IIA. S. L. V. Nam tu dixisti nō veni vocare iustos:
sed pctōres ad pniā: iustificare dñe in sermonibus tuis. Voca me, suscipe me.
da mībi agere fructū dignū penitentie. ppter hoc, n. crucifixus es. ppter ea mor-
tuis es: z sepultus. Dixisti etiā cū exaltatus fuero a terra: omnia trabā ad me ip-
sum: iustificare in sermonibus tuis. trabe me post te: curremus in odorē vnguen-
torum tuorum. Dixisti itez venite ad me oēs: qui laboratis: z onerati estis: z ego re-
ficiaz vos: Ecce venio ad te onustus peccatis: laborās die ac nocte in gemitu cor-
dis mei: refice me dñe: vt iustificeris in simonibz tuis. ET V. IIA. L. V. IVA.
Nam multi dicūt nō est salus illi in deo eius: deus dereligt euz: vince dñe istos:
cum iudicaris ab eis: ne me derelinquas vsqzquaqz da mībi misericordiā z salu-
tem: z victi sunt. Aūnt enī q̄ mei nō misereberis: q̄ me p̄iicies a facie tua: quia
me amplius nō suscipes. ita iudicaris ab hominibus: ita de te loquuntur homi-
nes: hec sunt eoꝝ iudicia: sed tu pius: tu misericors. miserere mei: z vince eoꝝ iu-
dicia: ostende in me misericordiā tuaz: laudetur in me pietas tua: fac me vnu de-
vasis misericordie tue: ET IVA. in sermo. tu. z vincas cum indi. Te enim ho-
mines indicant rigidū: z seueruz. vince tua pietate z dulcedine iudiciū eorum: vt
discant hoies peccatoribus misereri: z accendant delinquētes ad penitentiā vis-
dentes in me pietatem z dulcedinem tuam.

**Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: z in pec-
catis concepit me mater mea.**

C He respicias dñe grauitatē peccatoꝝ meoꝝ: ne consideres multitudinē: sed
agnosce signetum tuū: recordare qm̄ puluis sum: z ois caro fenuz. ELL E. V. in
iniqui. cō. suū: z in pec. con. me mater mea. Mater in q̄ carnalis ex p̄cupiscentia
me p̄cepit: z in ea peccatū originale p̄trari. quid aut̄ est peccatus originale nisi pri-
uatio iustitie originalis z rectitudinis totius hominis: ideo bō conceptus z na-
tus in buiustmodi pctō. Totus obliquus est: totū curuus. caro p̄cupiscit aduersa-
sus spiritū: ratio debilis est: voluntas infirma: bō fragilis z similis vanitati. sen-

sus decipiunt eum: imaginatio fallit: ignoratia ducit eum per iniurias: infinita habet obstacula: que ipsius a bono retrahunt: et ad malum impellunt: peccatum itaque originale radix est omnis peccatorum formes omnium iniquitatum: quis non in quolibet homine ex natura sua sit unum: virtute tamen est omnia peccata. Vides itaque dominum: et unde sum: in peccato non originali: quod omnes iniustates et omnia peccata continet: conceptus sum: et in eo conceperunt me mater mea. In peccatis ego totus natus: et laqueis vndeque circundatus quomodo effugere potero: non non quod volo: hoc ago: sed quod nolo malum hoc facio: quod inuenio aliam legem in membris meis repugnantes legi mentis mee et captiuantes me in lege peccati et mortis: Eo itaque magis pietas tua me subleuet: quomodo me fragiliorum et tot laqueis circundatus intuetur. Quis non misereatur infirmo: quis non copatiatur languido? Veni veni dulcis samaritane: et vulneratum semiuinum subleua: vulnera mea cura: vini et olei infunde: pone me super iumentum tuum: duc in stabulum: comedam me stabulario: profer duos denarios: et dic ei: Quicquid super erogaueris: Ego cum rediero reddam tibi.

Ecce enim veritatem dilexisti: incerta et occulta sapientie tue manifestasti mihi.

Cveni dulcissime samaritane. ecce non veritate dilexisti: Veritate inquit promissorum: quas humano generi fecisti: eas nimis tuum dilexisti: quod eas fecisti: et seruasti. Nam tuum diligere ipsum est bene facere. in te ipso non immutabilis es: nec sicut nos modo amas: modo non amas: ut actus tue dilectionis trahat et redeat. Sed tu es totus amor: qui nunquam mutatur: Deus non charitas est: tuum itaque diligere creaturam: est ei bene facere: et quibus melius facis: hos magis diligis. Quid est ergo tuum diligere veritatem nisi facere et seruare veritatem? Abrahe promisisti filium: cum iam esset senex et Sarra sterilis et vetula: promissionem seruasti: quod veritates dilexisti. filius israel terram fluente lacum et mel spopodisti: et tandem tradidisti: quod veritates dilexisti. David pollicitus es dicens: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam: factum est: quod veritate dilexisti. Innumerabiles fuere promissiones tue: in quibus semper fidelis fuisti: quare semper fidelis fuisti: quia veritates dilexisti. Peccatoribus ad te confugientibus veniam et gratiam promisisti: et neminem vnguis frandasti: quod veritate dilexisti. filius ille prodigus: qui abiit in regionem longinque: et dissipauit universam substantiam suam viviendo luxuriose: ad se reuersus venit ad te dicens: Pater peccavi in celum: et coram te iam non sum dignus vocari filius tuus: fac me sicut unum de mercenariis tuis: cum adhuc longe esset oculis tue pietatis intuitus es eum: occurristi ei: cecidisti super colum eius: Et osculatus es eum: perulisti stolam primam: anulum in manu eius: et calciamenta in pedes eius posuisti: vitulum saginatum occidisti: Totam domum letificasti: dices: letemur et epulemur: quod hic filius meus mortuus fuerat et reuixit: pierat et innatus est. Cur hec dominus deus: neque quod veritate dilexisti: dilige ergo pater misericordiam banc veritatem in me: qui ad te reuerto de regione longinquae: occure mibi: et osculum oris tui da: redde prima ornamenti: trabe me in domum tuam: occide vitulum saginatum: ut in me letentur omnes qui sperant in te: Et pariter epulemur in coniunctis spiritualibus. Num dominus mibi soli non custodies banc veritatem: si iniquitates observaveris dominus: dominus quod sustinebit? Evidem non observabis iniquitates: quia veritatem dilexisti. Dilexisti quidem imenso amore: que nam est veritas quam dilexisti? Non filius tuus: qui dicit Ego sum via veritas et vita: ipse non est veritas a qua omnis veritas in celo et in ter-

ra noiaatur: hanc igit̄ dileristi: et in ea sola tibi cōplacuisti. et quod est quod in ea sola tibi cōplacuisti: quod ea; sola sine macula inuenisti: et pro p̄ctōribus ea; mori voluisti. Custodi ergo deus hāc veritatē. Ecce ego p̄ctōr magnus: in quo tu custodias ea; cui tu indulgeas p̄ctā multa: quē sanguine christi tui abluas: quē per passionem eius redimas. Cur dñe hāc de filio tuo noticiā: cur hāc de eo fidem tradidisti mihi? Nam ut maiori afficiar dolore: vidēs redēptionē meā: et minime attingēs eā: absit. sed ut intelligēs mibi paratā venia; app̄bēdam illā per christi gratiā: Redi me ergo me dñe: nā **IAC E R T A E T O L S T A N D M I**. Ut hec ipsa cognitio me adiuuet: et ad salutē p̄ducat. hec p̄fecto non cognouerūt philosophi: hec fuerūt eis incerta: hec erāt eis penitus occulta: hec an in carnationē filij tui: exceptis paucis: quos tu dileristi: nullus homi; cognouit. Scrutatores cordis curiosissimi sapiētes dico huius seculi trāscelū oculos lenauerūt. et hanc tuā sapiētiā inuenire nō potuerūt: quod abscondisti hec a sapiētibus et prudētibus: et reuelasti ea parvulis: id est humilibus piscatoribus) et sc̄tis p̄phetis tuis qui ea nobis tradiderūt: si ergo incerta et o.s.t. scripturarūq; tuaꝝ manifestasti mibi. Cur fruſtra ea cognosco: fruſtra aut̄ cognosco illa: si me ad salutē nō p̄ducunt. Nam et phiſiū cognouiffent deū: nō sicut deū gloriſicauerūt aut grās egerunt: sed euauuerūt in cogitationibꝫ suis. Dicētes. n. se esse sapiētes stulti facti sunt. nū de nūero istoꝝ me ēē patieris: absit. Tu es. n. ipsa misericordia: que penitētes nūc deserit. parce ergo dñe: parce famulo tuo: et iube ipꝫ ēē in numero nuloꝝ tuoꝝ: ut incerta et o. sapiētie tue: q̄ manifestasti ei: ducāt eū ad fontē sapie: que est in excelsis: ut lauderis in ope mīe tue: quā feceris cū seruo tuo dñe: qui nūc deseris sperātē in te.

Asperges me domine ysopo et mundabor: lauabis me et super niuem dealbabor.

CQuia dñe veritatē dileristi et incepisti et incēdo: quod nō repelles me a facie tua: aspergi. me ysopo: Et mundabor: ysopus est herba humiliis calida et odorifera: que quod aliud significat. Et filiū tuū. d. n. iesuꝫ xp̄i: qui humiliavit semetipm usq; ad mortē: mortē aut̄ crucis: qui calore sue imense caritatis dilexit nos: et lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo: qui odore bōitatis et māsuetudinis sue atq; iustitie totū mundū suavitate replenit: hoc ergo ysopo. aspergi: quā virtutē sanguis eius effundes sup me: quā per fidē habitabit xp̄s in me: quā per dilectionē ei iunctus fuero: quā humilitatē eius: et passionē imitabor: Tunc **N D V I A D A B O R** ab oībus. iminūditijs meis. Tunc **L A U A B I S** me lachrymis meis a christi amore fluētibus. tunc laborabo in gemitu meo: lauabo per singulas noctes lectū menū: lachrymis meis. s. m. ri. Tunc ergo lauabis me et **S A P E R** nī. deal. Nam. n. candida est et frigida: Ita p̄fecto dñe si me ysopo aspergeris sup niuem dealbabor: quod tua maxima luce perfundar: que oēm corporalem superat candorem: Et per eam amore celestii bonorum accensus omnes carnis affectus relinquā frigidus ad terrena: et ad celestia inflammatus.

Auditui meo dabis gaudium et letitiam: et exultabunt ossa humiliata.

CTunc. n. dñe orabo ad te: et mane. i. in initio lucis tue exaudies vocē meā: Ausdiamq; quod loquāt̄ in me dñs deus: quā loquet̄ pace; in plebē suā: Dabisq; mibi pacem dñe: pacē dabis mibi quod in te speravi: **A U M D G E L**. cum audiam quod

audiuit maria. Et quid audiuit maria? De illa loquor: que fletuit fectis peccatis tuis
os quid igitur hec audiret? fides tua te salvat fecit: Vade in pace. audiāq; qđ audiuit latro: hodie mecum eris in paradiſo: Sicutū itaq; mibi erit de remissione
peccatorum. letitia de permissione bonorum. Numq; non gaudebo? Et non letabor qñ
reddes duplicita pro oībus peccatis meis. Tunc gustare incipiam qm̄ dulcis es
dñe: tūc discam in celestibus habitare: tūc dicam cum ppbeta: q̄ magna multitudine
dulcedinis tue dñe: quā abscondisti timētibus te. tunc gaudebo et letabor:
ET EXAL. OS. H. VAD. I. Quid sunt ossa que carnē sustinēt? nisi anime rōmatis
vires: que carnis nostre fragilitatē portant: ne in oīa vitia fluat. Ne totus bō
efficiatur caro: penitusq; tabescat: ossa ergo hec humiliata sunt: qz nimis debili-
tata est rō: et voluntas ad malum valde pna. Jam iā nō caro obedit rationi. Sed
ratio carni. vitiss resistere nō possum: qz ossa mea humiliata sunt. Et quare humiliata:
quia reliquerūt te fontē aque vine. Et foderūt sibi cisternas dissipatas que
continere nō valent aquas: qz gratia tua nō sunt replete: sine qua nemo pōt bene
vinere: sine te enim nihil possumus facere. Cōfidebant in virtute sua: que nō erat
virtus. Ideo defecerūt in stultitia sua: veniat ergo virtus tua dñe: et exultabūt os-
sa humiliata: Veniat gratia tua: veniat fides: que per dilectionē operatur: Veniat
virtutes et dona: et exultabunt ossa humiliata: exultabit quippe ratio: letabit
mēoria: gaudebit voluntas: nimis exultabūt: qz extra se salient. Dū ad bōa opa pōt
būt: virtute magna exercebūt in eis: nec deficit: s; te innate ad finē vsq; pōducet.

Auerte faciez tuam a peccatis meis: et omnes ini- quitates meas dele.

Cur dñe respicis pctā mea: cur numeras ea: cur adeo diligenter consideras: nū
quid nescis: qz bō tanq; flos agri: cur nō respicis potius in faciē christi tui: ben-
me miser. Cur video te mibi iratū: peccavi fateor. Sed tu benignus misere mei
AUERTE f. L. A. p. M. facies tua cognitio tua est: Auerte itaq; cognitio-
nem tuā a pctis meis. Non loquor de cognitione simplicis apprehensionis: qua
omnia semp̄ vides. S; de cognitione approbationis et reprobationis: qua opa
iustorum approbas: et pctā impiorum reprobando cōdemnas. Noli mea pctā ita co-
gnoscere: vt mibi imputes ea: Sed auer. f. tu. a. p. meis: Ut per misericordiā tuā
deleantur. Respice dñe aiām: quā creasti: respice imaginē tuam q̄ formasti. Tu
enīm creasti eam ad imaginē tuā: et ego miser sup̄ induxi imaginē dyaboli. Auerte
te dñe faciem tuā ab imagine dyaboli: Ut nō irascaris mibi: et respice imagines
tuā: vt miserearis mei o misericors dñe: recordare: qz hacheū ascendentem in
arborē siccomorum respectisti: et in domū eius descendisti: qđ plane nunq; secis-
si imaginē dyaboli in eo resperisses: s; qz imaginē tuā in eo vidisti cōpassus ei
et salutē ei tribuisti: ipse male ablata restituē qdruplicata et dimidiū bonorum suorum
panpibus erogare pmissit: Et psequuntus est aiām et salutē. ego me totū trado ti-
bi: nihil mibi reservuo: tibi sp̄ seruire sincero corde pmitto: vota mea reddaz oīb;
diebus vite mee. Cur ergo dñe in me quoq; nō respicis imaginē tuā: Ut qđ ad-
huc pctā mea consideras: auerte obsecro faciē tuā a. p. m. **ET O. I. M. DE. OES** g
dele. Ut nulla remaineat: scriptū est. n. q totā legē suauerit: in uno āt offenderit
(factus est oīus re. i. fact⁹ est re⁹ gebēne: q̄ est pena oīus pctōrum: q̄ ducit ad mortē
dele ergo oēs iniqtates meas.) ne vlla te offendat: que me oī: m̄ recum faciat.

Lor mundum crea in me deus: et spiritum rectum in noua in visceribus meis.

Clam cor meum dereliquit me: nunc de me cogitat sue salutis penitus oblitus: per diuinam vagatur: peregre perfectus est. Sequitur vanitates: et oculi eius in finibus terre. Vocauit ipsum: et non respondit mihi: abiit: periret: in peccatis venundatus est: quid ergo domine quid dicam? **L**O R. M. C. R. I. A. M. D. E. D. E. U. S. Cor humile: cor mansuetum: cor pacificum: cor benignum: cor pium: quod nulli inferat malum: quod malum pro malo non reddat: Sed pro malo bonum: quod te super omnia diligat: Te semper cogitet: de te loquatur: tibi gratias agat: in hymnis et canticis spiritualibus delectetur: in celis aueretur: **L**or tale crea in me deus: ex nihilo produc illud. Ut quale non potest esse per naturam: fiat tale per gratiam tuam. Crea in me deus. **E**T S. P. D. I. R. I. A. M. V. M. Spiritus enim tuus ducet me in viam rectam: quia me a terrenis affectibus purgabit: et ad celestia subleuabit. Amas. n. et amas tuus sunt unum: qui ergo amat corpora: corpus est. Qui vero spiritum diligit: spiritus est. Da mihi spiritum te amantem: teque summum spiritum adorantem. Nam spiritus est deus: et eos qui adorant eum in spiritu et veritate operi adorare. Da spiritum rectum: non que sua sed que tua sunt querentes innoua spiritum rectum in visceribus meis: innoua quod primum quem mihi dederas precia mea extinxerunt. Da spiritum novum: qui inuenit: quod inuenieratum est. Nam anima mea spiritus est: et a te ita creata: ut in se tecta sit: ex natura. n. sua te super se amat: et propter te omnia desiderat: nam amor naturalis rectus est eo quod a te est: sed ex prava voluntate sua in preciis in veteratus est: Et amor naturalis per abescere fecit innoua ergo hunc spiritum: et hunc amorem per gratiam tuam: Ut recte incedat filii naturam suam. innoua in visceribus meis ut in tuis ratiocines ita firmet: ut nunquam amplius possit euelli: innoua in visceribus meis: ut semper amore celesti me. vrat: semper me faciat ad te suspirare: te iugiter amplecti: et nunquam deserere.

Ne proiicias me a facie tua: et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Ecce domine sto ante faciem tuam: ut inueniam misericordiam tuam: sto ante bonitates et benignitatem tuam: Expecto gratiam remissionem tuam: ne proiicias me a facie tua profundum: quis vobis dominus venit ad te et profundus abscessit? Quis rogauit faciem tuam: et vacuius abiit: certe abundantia pietatis tue: et merita supplicum excedis et vota: plusquamque postulas et hoiles desiderare aut intelligere possunt. a seculo non est auditus: quod venientem ad te reiceris a facie tua profundum. Numquid dominus primus ero a facie tua projectus? An a me vis initium habere confundendi venientes ad te? non amplius non vis misereri et parcere: absit. Cananea te sequebatur: clamabat: vocibus aera imploebat. Discipulos tuos ad compassionem provocabat. Et tu tacebas: ipsa perseverabat pulsans: te adorabat dicens. Domine adiuua me: At tu nec sic ridebas. Discipuli rogauerunt pro ea dicentes: dimitte eam: quod clamat post nos. quid obsecro? quid domine eis remisi? equidem quod inaniter flebat: quod frustra laborabat: dixisti. n. non fui missus nisi ad oues que perierat dominus israel. Quid hoc audito debuit cananea fa-

cere: utiqz de gratia quā desiderabat desperare. nec tñ desperanit: sed confidens
de tua misericordia itex atqz itex rogabat dicens: dñe adiuua me: cui importu
ne infistenti dñe rñdisti: non est bonum tollere panē filioꝝ: et mittere canibus: ac
si patenter dixisses: recede a me. Eos cananei canes estis: inuinci estis: idolatre
estis: dona gratiaꝝ celestium ad vos nō pertinēt: nō debeo ea tollere iudeis deū
vpx colentibus: et dare vobis canibus demones adoratibus. qd nunc facies o ca
nanea. Erubescet iam: et recede: qz iratus est dñs: nō solū tibi s̄z et vniuerso gen
ti tue: quis dñe deus ad hec tua verba p̄fusus nō recessisset: quis nō sub auaritia
rasset: quis nō te crudelem iudicasset: et tñ hec ipsa mulier in oratione p̄stitit: sp̄
non amisit: verba dura nō egre tulit: nō irata est: s̄z magis humiliata) et ipetit
one p̄sistens p̄fidenter dixit: etiā dñe vpx est: qd dicis: s̄z panem nō peto: gratias
filioꝝ nō postulo. qz catula ego sum. Adicas peto: que cadūt de mensa filioꝝ tuo
rum. ipsi miraculis et gratijs abūdent: mibi autē hec minima gratia nō negetur:
vt filia mea a demonio liberetur. nā et catelli edunt de micis que cadūt de mensa
dñoꝝ suoꝝ. Ecce quāta fides: quāta fiducia: quāta humilitas. Ideo tu nō iratus
de eius iportunitate (s̄z ganis de illius virtute diristi. O mulier magna est fi
des tua: fiat tibi sicut vis. Cur hec scripta sunt dñe deus: vt discamus in te spera
re: vt in oratione pie et humiliiter p̄seueremus: qz dare vis. sed regnum celorum vim
patitur: et violenti rapiūt illud. quecūqz scripta sunt) ad nostrā doctrinā scripta
sunt: Ut per patientiam et solationē scripturar̄ sp̄e babeamus. Ne ergo projicias
me a facie tua dñe: qui die noctuqz ante faciem tuam flens et cūlans sto: non vt
me liberes a demonij oppressione corporali: Sed vt aiam meaz eripias ab eius
potestate spiritali. ne me p̄fundas bone iesu qz in te solo spero. nō eti mibi salus:
nisi in te dñe. Omnes. n. dereliquerūt me: Mā et fratres et filii mei abiecerunt me
viscera mea abominantur me: nemine amplius habeo adiutorē preter te. Ne er
go projicias me a facie tua: ET SJDJ R. SA. T. ME AV. A. DE. Nemo p̄
dicere dominū iesum nisi in spū scō: itaqz si ego inuoco te dñe iesu: hoc facio in
spiritu scō. Si de peccatis cōmissis doleo: si veniā peto: hoc certe facio i spū scō.
Tō te obsecro: spiritū sanctū tuū ne auferas a me: ut mecum sit et mecum laboret.
Nam quid oremus sicut oportet nescimus: sed spiritus adiuuat infirmitatem
nřaz: et postulat pro nobis id est postulare nos facit gemitibus in enarrabilibus.
Ne ergo spiritū sanctū tuū auferas a me: vt me orare doceat: et in labore me
adiuuet: faciatqz me in oſonibus et lachrymis p̄sistere: vt tandem inueniam ḡaz co
rā te: et seruā tibi oībus diebus vite mee.

**Redde mihi letitiam salutaris tui: et spiritu principa
li confirma me.**

Cré magnā peto dñe: qm̄ tu deus magnus dñs et rex magnus sup oēs deos:
Tibi iniuriam facit: qui a te parua petit: Parua sunt oīa: que transiunt: parua
sunt oīa corporalia. magna et preciosa sp̄. ritualia. Tolle spirituz: tolle aiam a co
pore: qd remanet (nisi s̄cens: qd: nū puluis et umbra: Ergo tñ distat iter spi
ritum et corpus) quantuz inter corpus et umbram eius. Qui igitur petit a te co
pore: parua petit: qui vero spiritualia: magna profecto postulat: maxima autē:
qui tui salutaris letitiā petit. Quid est. n. salutare tuum nisi iesus filius tuus: hic
est verus deus et vita eterna. Cur ergo a te p̄fe immenso et liberalissimo hoc salu

tare nō petam: quem pro me super lignū tradidisti. Tu enim mībi obtulisti: q̄ te
petere ipsū erubescam: Māximū & infinitū munus est: non sum ego tanto mūs
nere dignus. te tamen decet tam magna dare. propter bāc itaq̄ ineffabile pietatē
tem audeo ad te fiducialiter accedere: & salutaris tui letitiae petere: Nam si a pa-
tre carnis sue petierit quispiā filius pīscē: nūq̄d porrigit ei serpētem: & si petierit
ouū: nūq̄d dabit ei scorpionem: & si petierit panem nūq̄d dabit ei lapidem:
Si ergo patres carnales cuī mali sunt (& peccatores) norunt bona eis a te data
dare filii suis: q̄nto magis tu pater celestis: qui per essentiā bonus es: dabis spi-
ritum bonū potentibus te: Ecce filius tuus de regione longinqua (reversus do-
lens & penitens petit a te pisces fidei: sicut n. pīscis latitat sub aquis: ita fides est
de bis que nō vidētur. Petit dico fidem vera. vt letetur in salutari tuo: nunquid
porriges ei serpentem? Nūq̄d dabis ei infidelitatis venena de tortuoso & anti-
quo serpente dyabolo pīfīscētia: peto a te dñe ouum spei: vt sicut ex ovo sperat
pullus: ita ex spe ad vīsionē salutaris tui mībi venire cōcedas: vt de ipsa spe egrē
diatur vīsio qua si pullus de ovo: peto ouum spei: vt interim spe ipsa subuenetur
anima mea in bac lachrymāx valle: Et letetur in salutari tuo: nūq̄d dabis mībi
desperationis scorpionē: vt sicut scorpio in extremitate caude habet venenū: ita
& ego in extremo vite mee reseruē peccatū: blandiarq̄ mībi in illecebris mundi:
sicut scorpio in facie blandiri videb̄: Deto etiā a te panem charitatis christi: qua-
se sicut panis omnibus cōmunicat: vt semp gaudeā in salutari tuo: nūq̄d lapides
dabis mībi: hoc est cordis duritiae: absit. Lur itaq̄ diffidas petere) & impetrare
magna a te dñe: qui me sentias & inuitas ad petendū & pulsandū vīsq̄ ad impo-
tūtūtē: Quid vero tibi gratū magis & mībi salubrius petere possum: q̄d red-
das mībi letitiam salutaris tui: Jam gustauī q̄d dulcis sit dñs: q̄d leue & suave sit
onus eius. Memor sum q̄nta pace: q̄nta animi tranquilitate fruebar: q̄n in dño
gaudebam: & exultabam in deo iesu meo: ideo nūc magis doleo: qz scio qd pdidi:
Scio q̄d marina bona amisi: ideo importune clamo: redde mi. leti. salutaris tui:
Redde qd ppter peccata mea mībi abstulisti. redde qd mea culpa pdidi: redde
obsecro per merita eius. qui semp stat ad dexterā tuā: & interpellat pīs nobis: vt
per ipsū sentiam te mībi placatuī: vt sit signaculū super cor meū: vt dicam cum
apostolo: christo cōfīrmas suū cruci: viuo autē iam non ego: viuero in me christus.
Ceterum quia magna est fragilitas mea: S P I R I T U P R I M O I A. M E.
Ut nullis pturbationibus a christo separari valeam. nullis terroribus a te recedere:
nullis cruciatibus infirmari. Non n. virtus mea tanta est: vt pugnare possit cum
antiquo serpente: & ei preualere. Petrus me docuit: q̄nta sit infirmitas nostra:
ipse vīdit te dñe iesu: & tecū familiarissime cōuersatus est: gloria tuam in monte
gustavit: quando trāffiguratus es. Vocem patris audiuit. Mira opera tua oculis
suis cōspexit: Ipse quoq̄ virtute tua miracula plura fecit: sup aquas pedibns
ambulauit: verba tua tam potentia tam suauia quotidie audiuit: feruentissime
fidei videbatur: dicebatq̄ separatum tecum: & in carcerē & ī mortē ire: & cuī nega-
tionē ipsius denūciāres ei: non tibi credebat: in virtute sua cōfidebat: Magis si-
bi homini: q̄d tibi deo fidē adbībebat. At cum ancilla dixit ei: tu de illis es: illico
territus negauit. Venit alia ancilla: & dixit: vere tu ex illis es. Iterū negauit: non
potuit coram muliercula stare: quomodo stetisset coram regibus & tirānis: & cuī
iterū ab astantibus interrogaret: & accusaret: cepit iurare: & detestari: q̄i non no-

missit te. Quid putas dicebant? arbitror qd per detin & per legem moysi iurabat qd te nō nouerat. & detestabatur dices. Putatis vos me discipulū esse buius sa- maritanī: seductoris: ac demoniaci: qui nostrā legem destruxit: ego discipulus sum moysi: bunc aut̄ nescio vñ sit: Deo grās: qd cessauit interrogatio. si enim nō cessasset interrogatio: nec quidē cessasset negatio. Mille interrogationes mille fuissent negationes: imo mille periuria & detestatiōes. S; be interrogationes fue- rūt verba. Quid rogo si iudei venissent ad verbēa: nihil certe petrus reliq̄set) quo se per negationes: & piuria: detestationes (ac blasphemia de manibus eoru; explicuisset. Tu aut̄ pie dñe resperisti eum: & statim pctm suū cognouit: nec tñ au- sis est in mediū proflere. Et p̄fiteri te filiū dei esse: qd nondū p̄firmatus erat vir- tute ex alto. Nam p̄culdubio itex negasset: si flagella sibi p̄parata vidisset: ideo maturiore cōfilio egressus est foras: & fecit amare. Tu vero post resurrectiones tuā apparuisti ei: p̄sulatus es eum: nihilominus latebat pp metum iudeoꝝ: vi- dit te in celum tā gloriose ascendētē: & angelox vīsione. Isolationeq; p̄fortatus est: nec tñ qdbuc in publicū prodire audebat: Experiētia quippe di dicerat fragili- tatem suā probauerat infirmitatē. ideo expectabat p̄missum spūm sanctum. Ve- nit: & repleuit ḡa pectus eius: tunc pdijt: tunc loqui cepit: tūc virtute magna te stimoniū resurrectionis tue reddidit: tūc principes sacerdotū & reges nō timuit: sed gloriabat in tribulationibus: Crucēq; pro summis delitijs amplexabat: ita qd dñe in spi. prin. cō. me. vt ingiter permaneā in leticia salutaris tui: alioquin cōtra tot bella p̄sistere nō possum: caro p̄cupiscit aduersus spūm: mundus vndiq; me premit: dyabolus nō dormit: da mibi virtutē spūs tui: vt cadēt a latere meo mille: & decē milia a dextris meis: vt sim fidelis & fortis testis fidei tue. Si. n. pe- trus quez tot muneribus & gratijs donaueras. Ita miserabiliter cecidit: qd ego dñe: quid facerē: qui nec te in carne vidi: nec gloriā tuam in mōte gustavi: nec mi- facula tua: p̄spexi. Quinūo opera tua mirifica vir a longe intellexi: tuāq; voces nunq; audiui: s; in peccatis semp fui: Spiritu itaq; principali cōfirma me: vt in tuo obsequio perseverare valeam: & dare pro te animam meam.

Docebo iniquos vias tuas: & impij ad te cōuertētur.

Non hoc dñe temeritati ascribas: si docere cupio iniquos vias tuas. Non. n. iniquus: infamis: & in vinculis: iniquos docere cupio: s; si reddideris mibi letis- ciam. SAL. I VI 3. Si me spū principali p̄firmaueris: si me libex miseras: tunc docebo iniquos vias tuas: Nō. n. hoc est tibi difficile: qd de lapidibus potes sus- citare filios abrae. Nec pctā p̄nt obstare tibi: si volueris hoc facere: quinimo vbi abundauit pctm (supabundauit & gratia. Paulus spirans minax & cedis in dis- cipulos dñi: potestate accepit: vt si quos inueniret viros) ac mulieres te sequen- tes: Tuāq; fidem p̄fitentes: vinctos p̄duceret in Jerusalēm: ibat ergo furijis ins- tectus: sicut lupus rapax: vt oues tuas dispoderet (raperet) & occidere: dū ergo esset in via: in feruore p̄secutionis: in actu pcti: Dum te persequeretur: dum tuos occidere vellet: dū nulla ei inesset ad gratiā preparatio: nullaq; peccati cognitio qn̄ totis iuribus tibi aduersabatur: te blasphemabat: teq; detestabat: ecce vor pie- tatis tne sup eum dices: Saule saule quid me p̄sequeris? Qua voce illico p̄stra- tus & erectus est: prostratus corpore: erectus mente: excitasti dormentē: oculis somno grauatis infudisti lucē tuam: ostendisti faciē tuam: effudisti ineffabilem

sericordiam tuaz. Surrexit mortuus: oculos aperuit: vidit te: Et ait: domine quod
me vis facere: misisti lupum ad agnum: misisti eum ad ananiam: baptizatus est et
repente spiritu sancto repletus factus est vas electionis ad portandum nomen tu
um coram regibus: et gentibus: et filiis israel. Continuo ergo ingressus synago
gas intrepidus predicauit te: affirmans: quoniam tu es christus. Disputabat in
ualescerat: et confundebat indeos: ecce dñe quia statim de persecutore fecisti euz
predicatorem: et tale ac tam magnu ut plus ceteris apost. laborauerit. O miravir
tus tua: si volueris de iniquo facere iustum: de persecutore predicatorem quis pro
bibebit? Quis resistet tibi? quis dicere poterit cur ita facis? omnia quecumq; vo
luisti: fecisti in celo et in terra: in mari et in omnibus abyssis. Non ergo arrogan
tie imputetur: si non mea s; tua virtute docere cupio iniquos vias tuas: Scio. n.
me nihil tibi offerre posse: quod oculis tue pietatis magis placeat: hoc sacrificium
est omnii maximum. Nihil etiam possam facere mibi utilius. Si ergo me in ali
um virtu mutaueris. DOLERO IIA IQUOS UJAS TIAS. Non vias
platonis: non aristotelis non implicationes sillogismoꝝ: non philosophie dogma
ta: non rhetoru inflata verba: non negotia secularia: non vias vanitatis: non vias
ducentes ad mortem: Sed vias tuas et precepta tua: que ducunt ad vitam: non una
viam tm: sed multas vias: quae multa sunt precepta tua: omnes tamen iste vie ter
minantur ad unaz: oes enim in una copulantur charitate: que adeo coniungit ani
mos fidelium: ut fiat eis cor unum et anima una in domino. Vel certe diversae vie di
uersae vite sunt: per aliam namq; incedunt clerici: per aliam monachi: per aliā men
dicantes: Aliāq; tenent matrimonio coniuncti: Aliam in quietate degentes et co
tinentes: aliam virgines: Aliam sequuntur principes: Aliā doctores: Aliā mer
catores: Deniq; diversi status hominū: per diversas vias ad patriaz celeste pro
fiscuntur. Docebo itaq; iniquos vias tuas: unūque inq; iuxta conditionem et ca
ptum suū. ET IAD P III AD T E L O IA. Quia predicabo eis: non me ipsum: s;
christum crucifixum: Ideo non ad laudes meas: sed ad te conuertentur: reliquēt. n.
viias suas. Ut venientes ad tuas: per eas incedant: et ad te perueniant.

Liber a me de sanguinibus deus deus salutis mee: et exultabit lingua mea iusticiam tuam.

CIn multis sanguinibus suffocor: et de profundis eorum clamo ad te dñe: dñe
exaudi vocē meā: Ne differas dñe: quod morti proximus sum: sanguines mei: pecta
mea sunt: sicut enim in sanguine est vita carnis: ita in pecto est vita peccatoris: ef
fundere sanguinem: moritur aīal: effundere per confessionem peccatum moritur pecca
tor: et iustus efficitur. Ego igitur non solum in sanguine innotitus sum: sed etiā in
sanguinibus imersus: gurgites sanguinuz me trahunt ad inferos: succurre mibi
dñe. ne pereaz. Libera me de sanguinibus deus: qui oīa gubernas et moues: qui
solus potes me liberare: in cuius manu est oīs spiritus vite. Libera me de san
guinibus deus auctor salutis mee: de in quo solo est salus mea: Libera me dñe
sicut liberasti Noe de aquis diluvij: Libera me sicut liberasti lotb de incēdio so
domorum: libera me sicut liberasti filios israel de profundo maris rubri: libera
me sicut liberasti Jonam de ventre ceti. libera me sicut liberasti tres pueros de
camino ignis ardantis. libera me sicut liberasti petrum de periculo maris. libera
me sicut liberasti paulum de profundo pelagi. libera me sicut liberasti infinitos

peccatores de m̄tu mortis) et de portis iferni. ET EXULTAS ITA 231.
IDEA IV. T. V. A. M. Id est pp iustitiam tuā: quaz in me sentiā per gratiam tuā:
am: Justitia n. tua (vt dicit apostolus) est per fidem iesu christi in oēs (et super
oēs: qui credunt in eum: erubabit itaqz lingua mea) laudādo hanc iustitiam tuā:
am: extollendo gratiā tuā: Magnificādo pietatem tuā: cōfitendo pctā mea:
vt in me landetur misericordia tua: que tam magnū peccatorem dignata sit iusti
ficare: vt cognoscant omnes homines q̄ saluas sperantes in te: et liberas eos de
manu angustie domine deus noster.

Domine labia mea aperies: et os meum annunciat laudem tuam.

Cad magna res est laus tua dñe: et de tuo fonte procedit: de quo non bibit pctōr:
Nō est. n. speciosa laus in ore pctōris. Libera ergo me de sanguinibus deus De
us me. sa. mee et ex. lin. mea in. tuā: Tunc dñe (labia mea aperies: et os meū an. l.
tuām. Tu. n. habes claves dauid: qui claudis et nemo apit: et apis: et nemo clau
dit: tunc ergo apies labia mea: sicut apuisti labia infantū) et lactentiu: ex quoꝝ
ore perfecisti laudē tuā: bi profecto fuerunt pphete et apostoli: ceteri quoqz scri
tui: qui te simplici: et puro corde: et ore laudabāt: non autē phī: et oratores: qui di
cerunt linguā nostrā magnificabimus: labia nr̄a a nobis sunt: Quis noster deus
est: apiebant ip̄i labia sua: nō tu aperiebas ea: Ideo ex eoꝝ ore non perfecisti lau
dem: infantes tui dñe laudabāt te, et te ipsos despiciebant: phī (dum te landare
gestiebāt: seipsoꝝ magnificare volebāt: lactentes tui landabāt gloriam tuā: quā
per grām sup̄ celestem cognoscebant: phī per sola nālia te cognoscentes: laudes
tuas pfecte exprimere nō poterant: Sancti tui te corde: et ore) et bonis operibus
laudabant: phī solis verbis: et inflata sapiētia: Pueri tui in toto terrarū oibē lau
des tuas diffuderūt: phī vir paucis discipulis pdicauerunt. Amici tui laudibus
tuis inumerabiles hoies a pctis (ad virtutes: et ad verā felicitatem querentes:
phī nec veras virtutes) nec verā felicitatem cognoscebāt: dilecti tui ineffabilez
pietatem tuā: quā ostendisti in filio charitatis tue pdicauerunt: phī hanc nullo
pacto intelligere potuerūt. Ex ore itaqz infan. et lact. pse. la. tuā: semper. n. tibi pla
cuit exaltare hūiles: et humiliare supbos: qz ergo supbis semp resistis: Da mibi
verā humilitatē: vt ex ore meo pfectias laudē tuaz: Da mibi cor p̄nuli: qz nisi puer
sus fuero sicut p̄nulus: nō potero introire in regnū celorū: fac me sicut vnu: de in
fantib⁹ (et lactētibus tuis: vt semp pēdeā ab vberibus sapie tue: qz meliora sunt
vbera eius vno: Et melior est sapiētia cunctis opibus: et oia que desiderant hu
ic non valēt cōparari: Infinitus. n. thesaurus est hoibus: quo qui vni sunt: partis
cipes facti sunt amicitie dei. si ergo me parvuluz feceris: laudē tuam in ore meo
perficies: Tunc. n. aperies labia mea) et os meum annū. lau. tuam: Annunciat
quippe perfecte sicut ex ore infantium et latentium perfecisti laudem.

Quoniam si voluisses sacrificium dediſsem utiqz bo locauſtis et non delectaberis.

Cos meum domine annunciat laudem tuam: scio. enim hoc tibi gra
tissimum esse: cum per prophetam dicas: sacrificium laudis honorificabit
b 2

me: illic iter: quo ostendam illi salutare meum: offeram itaq; laudem tibi: laude
in q; infinitu; lactentium pro omnibus peccatis meis: Et quare laudem) po-
tius q; sacrificiu; offeram tibi pro omnibus peccatis meis: qm si voluisses sacri-
ficiu; dedisse: vtiq; holocaustis nō delectaberis. nūquid sanguine bircorum. aue
vitulorū placari poteris: nūquid manducabis carnes taurorum: aut sanguinem.
bircorum potabis: an forte aurū queris: qui celum & terrām possides: nū vis vt
corpus meū sacrificem tibi: qui non vis mortem peccatoris: sed magis vt cōuer-
tatur. & vivat: Castigabo tñ cum mensura carnē meam: vt per gratiam tuam ra-
tioni subiecta sit: eiq; deseruiat: nā & in hoc si mēsuram excessero: mibi imputa-
bitur ad peccatū rationale (inquit apostolus tuus) obsequiū nostrū. Tu quoq;
dixisti per prophetam: misericordiā volo & nō sacrificiū. Igitur os meum an-
nūciabit laudem tuā: qz hec oblatio honorificat te: & pādit nobis iter ad saluta-
re tuū: paratum cor meū deus: paratum cor meū: paratum per gratiam tua; ad
omnia: que tibi grata sunt facienda: hoc vnu inueni tibi acceptissimum: hoc offe-
ram tibi: hoc semp erit in corde meo: hoc psonabunt labia mea: qm si voluisses)
sacrificium corporale: vtiq; dedisse: paratū enim cor meum per gratiam tua;:
vt impleat voluntatē tuam: s; huiusmodi holocaustis non delectaberis: corpora
enim fecisti propter spiritus: ideo tu spiritualia (nō corporea queris dicas enim
in quodam loco: prebe fili mi cor tuū mibi) hoc est sacrificium quod tibi placet:
cor dolore peccatorū: & amore celestium bonorū inflāmatum offeratur tibi: Et ne
quaq; amplius repetatur: huiusmodi holocausto tu delectaberis.

Sacrificium deo spiritus contribulatus: cor contritus & humiliatum deus non despicies.

¶ Spiritus quidem contribulatus: nō caro contribulata tibi placet. Nam caro
cōtribulatur: qz terrena: que optat (nō babet: vel certe in se sentitq; odit. Spir-
itus vero contristatur de culpa: eo q; sit cōtra deū: quem amat. Dolet se suu; crea-
torem & redemptorē offendisse: se sanguinē eius desperisse: se tam bonū & dul-
cem patrē contemptisse: hic ergo spūs contribulatus (sacrificium est tibi odoris
suauissimi: ex aromatibus enim amarissimis. i.e. memoria peccatorū conficitur:
Dum enim pctā in mortariolo cordis colligūtur: & pistillo compunctionis conti-
nuntur: in puluerēq; redigūtur: atq; aquis lachrymarū humectant: inde fit vng-
uentum & sacrificiū suauissimū tibi: quod oblatū nequaq; despicies. Nam cor
con. & bumi. d. non despī. qui ergo cor suū sareum ex durissimis peccatorū lapidi-
bus constructū frangit & conterit: vt inde vnguentum conficiat contritionis labii.
dantia lachrymarū & de pctō multitudine (aut granitate minime desperans)
humiliter tibi bimōi sacrificiū offert: nullo mō a te despicietur: qz cor contri. & bu-
deus nō despicies. ¶ Maria magdalena in ciuitate peccatrix tale vnguentū fecit:
in alabastro cordis posuit: domu; pharisei ingredi nō timuit: secus pedes tuos
prostrata est: flere inter epulas nō erubuit: dolore pressa non loquebatur: sed cor
eius in lachrymis soluebat: quibus lauit pedes tuos: capillis suis tersit: vngue-
to vnxit: & osculari nō cessauit: qs audinit vnc; tale: aut qs vidit huic simile: pla-
euit itaq; tibi hoc eius sacrificiū: & adeo gratū fuit: vt phariseo: qui iustus videba-
tur (eam p̄tuleris. Verbis. n. tuis insinuasti: tātum distare inter iustificationem
marie & iustitiā pharisei: qgtū inter se distat lauare pedes aqua) & obluere lacry-

mis: Osculari semel faciem: et non cessare osculari pedes: vngere caput oleo: et vngere pedes vnguento preciosissimo: quinimum longe amplius maria prestatabat phariseo: quia ipse nec aquam: nec osculum: nec oleum tibi exhibuerat o magna virtus tua domine: magna potentia tua: que se parcendo: et miserando manifestat: video igitur quia cor tuum et humum deus non despici. idcirco huiusmodi cor et tibi offerri studio: nec oportet me hoc verbis suadere: quia tu es deus: qui scrutaris res tuas et corda: Suscipe ergo et hoc sacrificium meum: quod si forte imperfectum est tu qui solus potes: ipsum perfice (ut fiat holocaustum. i. totum incensum ardore tue immense charitatis: ut tibi placeat: aut ut ipsum saltem non despicias: Si enim non despereris: scio quod inueniam gratiam: gratiam coram te: Et post bac nullus sanctorum tuorum sive in celo sive in terra) me despiciet.

Benigne fac domine in bona voluntate tua syon: ut edificantur muri bierusalem.

Quia enim scriptum est: cum sancto (sanctus eris: et cum viro innocentem innocens eris: et cum electo electus eris: et cum peruerso puerteris: Valde cupio omnes homines salvos fieri: et ad agnitionem veritatis venire: hoc enim et eis necessarium: et mihi utile esset: nam eorum orationibus) meritis et exemplis resurgeremus et ad meliora quotidie prouocaret: Rogo ergo te domine (quoniam peccator: benigne fac in bona domino. et syon ut edi. mu. bie. Syon enim ecclesia tua: nam syon interpretatur specula: quia ecclesia tua per gratiam spiritus sancti gloriam dei pro captu huius vie speculatur: hinc dicebat apostolus: Nos revelata facie gloriam domini speculantes in eandem imaginem transformamur a claritate in claritatem tantum a domini spiritu. Domine deus quoniam parua est hodie ecclesia tua: iam totus mundus deficit: nam longe plures sunt infideles) quoniam christiani: Inter christianos autem ubi sunt: qui relictis terrenis gloriam domini speculentur: Paucos certe inuenies (comparatione eorum: qui terrena sapiunt: quoniam deus venter est: et gloria in confusione ipsorum. Benigne fac domine in bona. vita. syon: ut augeat merito et numero: Respite de celo et fac benigne) iuxta consuetudinem tuam: ut ignis charitatis de celo emitas super nos: qui consumat omnia peccata nostra. fac domine in bona. vita. syon (ut non secundum peccata nostra facias nobis: neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis: Sed fac nobis secundum magnam misericordiam tuam. Tu domine pater noster: et redemptor noster: tu pars et gaudium nostrum: tu spes nostra et salus eterna: omnes a te bona expectant: Dante te illis colliget: aperiente te manum tuam) omnia implebunt bonitate: auertente autem te faciem turbabuntur: auferes spiritum eorum (et deficiet: et in puluerem suum revertentur: emitte spiritum tuum: et creabuntur: et renouabis faciem terre. Domine obsecro) que utilitas in damnatione toti milii hominum: infernus impletur (ecclesia quotidie evanescit: exurge quare obdormis domine! Exurge: et ne repellas in finem: benigne fac in bona. vita. syon. UT EDIS. AB ARI. I. H. JEIR. V. Quid est bierusalem que interpretatur visio pacis nisi beatior civitas sancta: que est mater nostra. huius muri conseruit: quando lucifer cum angelis suis corravit: in quoniam loca assunimus homines iusti. benigne igitur fac domine syon ut cito impletatur numerus electorum: et edificantur: perficianturque muri bierusalem ex lapidibus novis (te semper laudantibus) et permanentibus in eternum.

Tunc acceptabis sacrificium iusticie oblationes & holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos.

C Tunc cum benigne feceris in bona voluntate tua syon: acceptabis sacrificium iusticie (Acceptabis dico) quia igne tue charitatis consumes: sic n.sacrificium moysi & sacrificium helye acceptasti. Tunc n.sacrificia iusticie acceptas: qn animas (que iuste viuere satagunt: grā tua ipinguas: quid prodest sacrificia tibi offerre: qn non acceptas ea: O dñe quot offerimus bodie sacrificia (que tibi grata non sunt: sed potius abominabilia: offerimus enim sacrificia non iusticie: sed ceremonie: nostre Ideo non sunt tibi accepta: Abi nūc apostolorum gloria: vbi martyrum fortitudo: vbi predicatorū fructus: vbi mōachorum sancta simplicitas: vbi primorū christianorum virtutes & opera: tunc n.acceptabas eoru sacrificia: quando gratia tua & virtutibus eos exornabas. Si quoqz tu benigne feceris syon in bo. vo. tu. tunc acceptabis sacrificium iusticie (quia populus incipit et bene viuere: & mādata tua seruare: ac iustitiā facere: & sup ipsuz erit benedictio tua. Tunc oblationes sacerdotū: & clericorū tibi accepte erunt: quia relicts terrenis ad perfectiorem vitaz sese accingent: & vncio benedictionis tue erit super capita eorum: Tunc grata tibi erunt holocausta religiosop: qui relicto torpore & tepiditate eliminata: incendio diuini amoris) omni ex parte consumabuntur: Tunc episcopi & predicatorēs imponēt super altare tuum vitulos: quia in omni virtute cōsumati: & spiritu sancto repleti: nō dubitatūt ponere animas suas prouibus suis. Altare enim tuū quid est nisi crux tua bone iesu (super quā oblatus fuisti: Quid vitulus lasciviens significat nisi corpus nostrum: tunc ergo imponent super altare tuum vitulos: quādo corpora offerrent cruci. i. cruciatibus) & morti pronomine tuo: tunc florebit ecclēsia tūc dilatabit terminos suos: tunc laus tua resonabit ab extremis terre: tūc gaudium (& letitia occupabit orbem terrarū: tunc exultabūt sancti in gloria: letabunt in cubilibus suis) expectantes nos in terra viuentium: fiat obsecro dñe nunc mibi illud tunc: vt miserearis mei secundum magnam misericordiā tuā: vt suscipias me in sacrificiū iusticie: in oblationē sanctimonie: in holocaustum religiose vite: Et in vitulum crucis tue: per quam transire merear ab hac valle miserie: Ad gloriam illā: quam preparasti Diligenibus Lc.

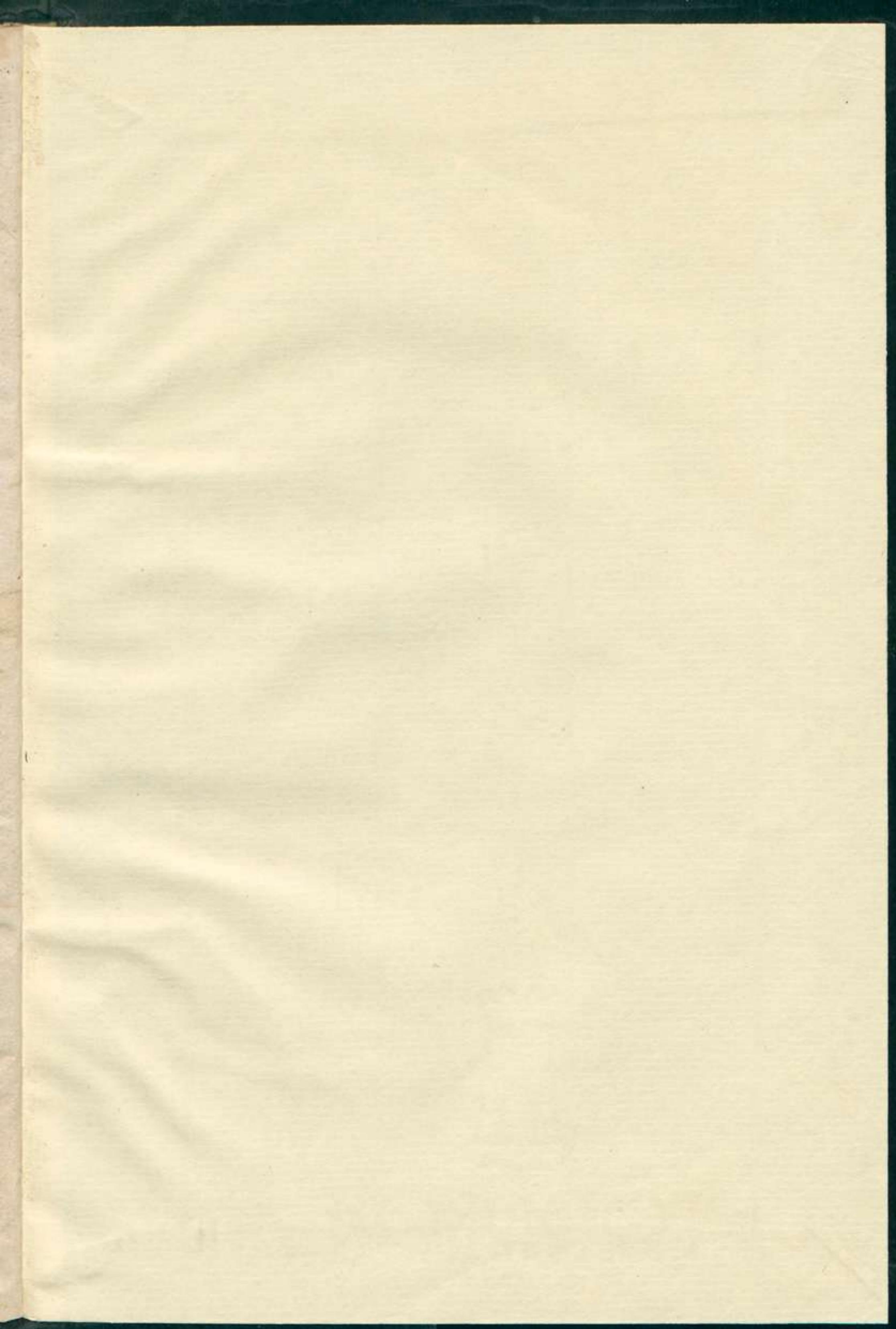
Amen.

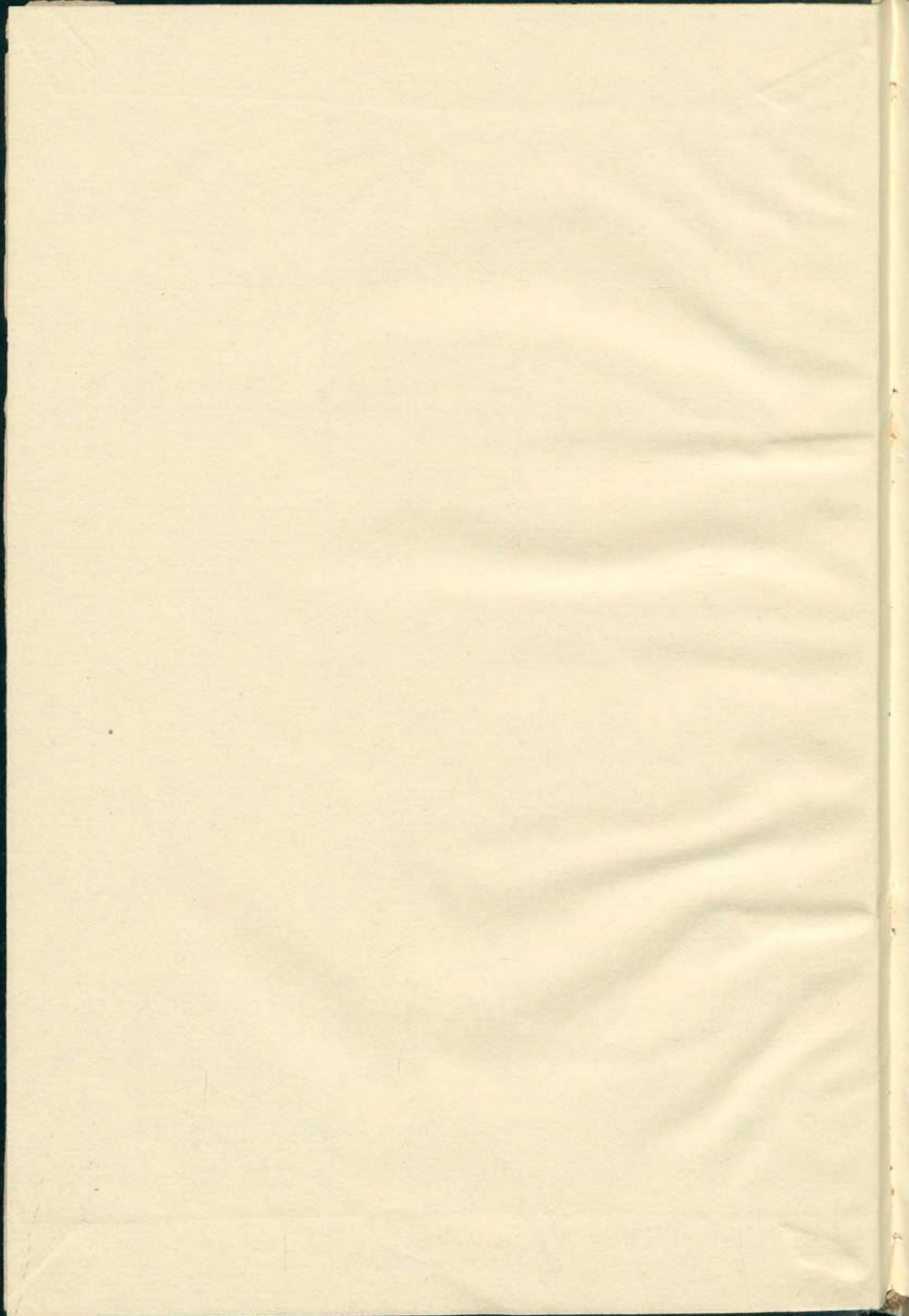
CE el Reuerendo padre f. Jeronymo poi che fu cōdemnato ala morte. Essendo p affuminere el sacratissimo corpo del nostro signore. Digliādolo ne le proprie mane Disse.

CSignore io so che tu se ql vero Idio Creatore del mondo (E de lhumana natura. Io so che tu se quella Trinita perfecta Indivisibile Et inseparabile) distinta in tre persone Padre figliolo e Spiritus sancto . Io so che tu se quel Verbo eterno che descendesti de Cielo in terra nel ventre de Maria Vergene : Salisti sul legno de la Croce aspargete el tuo precioso Sangue per noi miseri peccatori Jo te priego Signor mio (Jo te priego Salute mia) Jo te priego Consolatore mio (che tanto precioso sangue per me non sia sparso in vano: Ma sia in remissione de tutti emia peccati) De quali io ti chiego perdonanza (dal di che io riceveti laqua del sancto Baptesimo insino a questo punto: Edicone a te Signor mia colpa: E cusi ti chiego perdono in quello ho offeso questa citta ? E tutto questo populo) di cose spirituale e temporale: Et cusi de ogni cosa che Jo per me nō cognoscesse hauere errato: Et humiliete a tutte quelle persone che sono qui circonstantie chiego perdonanza (che priegbino Dio per me: E che mi faci forte in su ultimo fine: E cheil nemico nō habi possanza sopra di me. Amen.

FINIS.

8au.

DIPUTACIÓ DE BARCELONA

Biblioteca de Catalunya

Reg. 478.593

Sig. f

Mar. 24h - 8°

1001801315

BIBLIOTECA DE CATALUNYA

